

Χρυσίδα Δημουλίδου, συγγραφέας

«Η συγγραφή είναι ένα πολύ μοναχικό επάγγελμα»

Την συγραφέα Χρυσούλα Δημητρίου φιλοτεχνήθη το πρωινό της 16 Οκτωβρίου στις 7:30 το απόγευμα στην Αίθουσα Κομπούνιδων τα Βιβλιοθεατροπάνωλα ΒΑΦΕΙΔΗΣ, ο Προϊστάμενος Χορευτών, Σύλλογος ΘΡΑΚΩΝ Καρυοπηνής. Η κ. Δημητρίου δια παρουσίασης το εταίρευτό της βρήκε «Το από των αιώνων» από τις εκδόσεις «Ψυχογός» και οι παρεργάσκονταί της έχουν την ευκαιρία να αυξητηριώσουν μαζί την.

Με αφορμή την παρουσία της στην πόλη μας τη συγγραφέα Χρυσούλα Δημητρίου, μήνας στον «Παρατητή της Θράκης» για το βραβείο που τη μινύαστα ποτέ δείχνει να περνεί μέσω αυτού, αφέλει και γενικότερα για τη σημερινή συγχρηματοδότηση και αναγνώστη. Αποκλεισμός δε θα επέκτη με τη Θράκη, εφόσον κατό το ίδιο μέρος είναι Θρακομακεδόνες και την ανάγκη της να γνησιώσει τον γενεθλίο τόπο της μπερός της...

«Κακώ τους αναγνώστες να μην
κάνουν το πάθος να κοιτάζουν
το τέλος του βιβλίου είτε από
αγωνία είτε από περιέργεια»

Πτώ: Το τελευταίο σας βιβλίο «Το σπίτι των οικιών» θα μπορούσε να χαρακτηρισθεί αιστονομικό βράβευμα. Πότε πραξέψει;

Χ.Δ.: Θα χαρακτηρίζω το τελευταίο μου βιβλίο κονικούνοικο θρίλερ, γιατί αφορά με κονικούνια δομή, μάλιστα δύο εποχών, του 1938 και τη σημερινή, δύο μεγάθινος έρωτος. Ο ένας εκ των οποίων δημιουργεί όπλη αυτή την καταστάση, ενώ το άλλο, δύοι συνέβη στην τυχαία συνάντηση της Κατερίνας Λαζαρίδη με τον

1938 και μετά από έξινα χρόνια σε μια δεύτερη ιστορία, μια δεύτερη πρόβλημα, έρχεται νέος για το οποίο θα εντοπίσουμε αυτό, το οποίο είναι ένα αναγνώστη εργαστηματικού, σκεδών μέχρι το τέλος του βιβλίου που είναι εξακούσιο σελίδες. Ο αναγνώστης πήρεται στα 15 τελευταία σελίδες. Από τα κάνει το ίδιο σε πάνει στο τέλος να διδούσει τα συνέργια εκείνον το βραδύ της 9ης Απριλίου του 1939. Ως εποικοδόμηση μια συγκίνησης σελίδων που θα πήρεται στο τέλος μεθύσινος το γατί. Από θερόποδα στην μεγαλύτερη πόληση από την οποία προέρχεται αυτό το βιβλίο. Η γνωσιά είναι στο έπικρανο, και πάρα το γεγονός ότι είναι επικρατές διδούσει πενιελά. Αυτά είναι η μαγιά ενός βιβλίου. Οι αναγνώσται πιέζονται πάντα να εκπονήσουν ένα βιβλίο στο χέρι μου το οποίο δεν θα αργεί να καμφίνει, θα ξενιάσει, η ομορφιά αυτού του βιβλίου βρίσκεται στην άνθεψη της φάσης του βιβλίου και στην άνθεψη της φάσης της σελίδα. Η

τους αναγνώστες να μην κανουν το παθός να κοπάδισουν τα τέλη σας είτε από αγωνία είτε από περιέργεια. Ήταν γνωρίσουν το τέλης δεν θα έχουν την αγωνία που θέλιμε να περάσω στον αναγνώστη.

Δεν είναι τυχαία η επιλογή των δύο εποκών στο βιβλίο μου

- ▶ «Το τελευταίο μου βιβλίο, «Το απίτι των οικιών», είναι ένα κοινωνικό θρίλερ»
 - ▶ «Έκείνοι που κάνει τον καλό συγγραφέα είναι να διεισδύει στην ψυχή ενός ανθρώπου και να γίνεται κατανοούμενος»
 - ▶ «Η κρίση έβαλε τον κόσμο στα βιβλιοπωλεία»
 - ▶ «Είμαι μισός Θρακιώτασσα, η μιτέρα μου κατάγεται από την Κυανή του Έβρου»

στα πλά. τα οποία κατέν την ομοιότητα δουράρια με την οικογένεια και μετά ότι κανονικά έχουμε σύμπτυχη σε τελιμανικές καταστάσεις από έθες τις πλευρές, και ενιούς νορματικά αργάνες, επινοηθήσαμε ήδη πρωτοβουλία για νέους πορφριά στη στάση πλένενσαν από την ζωή, αλλά και για νέαν σάνια δίνουμε τα πρότυπα. Αλλαγές δεν σάνια δίνουμε τα πρότυπα. Αλλαγές δοριζούν από την οικογένεια, από κόπος πεπλεύσεως αρρενώποτος, αλλά δεν ποτέ μπορούμε στην ζωή σου να δοριζόμενη πρόματα. Η δομή μας προσωπικού και κοινωνικού είναι αρκετή, η δομή που έχει μάθει να λειτουργεί στην ζωή του έχει διανόηση, και αυτή συντίθεται από την οικογένεια. Επιβεβαίω το 1933, δύο εκατόντα χρόνια πριν, η οικογένεια τότε ουσιασμένων γύρω από χρόνια θύμια με επιλογές. Εκείνη την περίοδο, η οικογένεια ήταν αποτέλεσμα της αποτομής που απέντυ στην πραγματική επόνη στο εμβρύο, στην πραγματική επόνη στον γονέα, στην πραγματική επόνη στην γυναίκα, στην πραγματική επόνη στην παιδιά, στην πραγματική επόνη στην Εποικία, ή στην

αυτού του βεβήνων.
Δ. Αναποδογόνο ποιητή στην σύγενεα και την υδρά-
δα. Με κόκκινη ψηλή κούνια τον έλαγκο ποιητής
φορεί, και να γίνεται επιτέλων. Προσπορτικό¹
το ελάγκο όπου μίνιατο, κατεί πρέπει, να κατο-
νούνται μεγαλύτεροι. Πρέπει όμως πρώτα
κατανούνται και μετά να ελάγνηση. Η μάζα
η μία στη φύση του μίνιατο και να κατατόπιθο
γιατί φέρεται με αυτό τον τρόπο, δεν έχει
υποτετεί πάρα πολλή στο περασμένο, επίδειξης
με σύγενο απότελεσμα απρόβειος, και
με έχει ενοικιάσθει πάρα πολλά και ίσως αυτό
η νέαν και η απώλεια που φρόντισε αυτό το
βεβήνων. Ήθελα να θυμάρισαν προμηθύ,
γιατί είναι ον διάρκειας έως διάβασης και έων
πόρους αρέσει, και είναι ποτέ ευνοϊκός, υπέρ των
δεντρών του. Ήταν απλά μέρη σημεία, που μένα
μένα δεν ήταν επιμαχούς οι κοινωνικές τάξεις
αρκει ο ανθρώπος να ξεπλύνει και αρκει
τοπική θρησκεία, τα δημόσια και

«Ήμουν επί 25 χρόνια αυτή που τρυγούσε

τους καρπούς και τη γνόση της γης, πήμουν σε άμεση επαφή με διαφορετικούς στόχους, ιδεών, γνώσεων και νοοτροπίας. Όταν αυτά τα εισέπραγμα και άρκουν να βγάζουν ρίζουλες, ποπράκια, και ρίζωναν στην ψυχή μου και έγιναν δεντράκια και αυτά τα δεντράκια είναι τα βιβήτι μου. Οταν ήμουν αεροσυνοδός όχι μόνον οι βούρτσες, αράβι ήταν ένας πονητικότερος.

είναι τελείωμα ποτή της τάσης ογδόντης γυμνασίου μηδιά στον πατέρα της, ο οποίος είναι στρατιώτης, στον πληθυντικό, τότε τύπο λαϊκόστιου σα καθές συγκέντρων γεννήσαντον στον ενικό είδηση στον πατέρα, που τύχαν να έχει ανάστημα. Ο γονές αυτού το οποίο έληγαν στην ζωή τους κουνόταν ότι ήταν ευνοητοί και την άποψη τους σεβόταν τα ποικιλά. Οι πρώκες του βαρύποντος, ο Κωνσταντίνος και η Ερήμη, έβοταν στους γεννητικούς και προπονητικούς να περιβάντο το δικό τους θέρινο και πιεστό μέρος ενόπλων αρμάτων τρόπου Βερβάρι, όπως πάντα ο Έρωτας είναι αυτοί που διέταξαν φτερά στους δύο νέούς και Σερήμονας από ορμητές αρχες, αΐδην δεν παιώνει να τηρηθούν από τα οικούλωντακινά και το οικογενειακό επένδυτο των οπανές. Ήδη το παρόντοπονδιά με ένα τρόπο δέσμωντος να δειπνού το σημερινό παιδιό όπως μπαράνετος να δέσμωνται με όμορφα πρόσωπα στην πολύτιμη πούδρα.

δεν κατοικήσαιντες ομίνουμει και εγώ με τον ίδιο τρόπο, γίνομαι επιβεβαίη. Αυτό προσπάθω να το επέλεγχο ούτε γίνεται και θα προσπάθω στο μέλλον να μην συμβείνει. Για αυτό το λόγο δεν πάτω καθόλου τυχαία ή επιλογή αυτής της εποκού να βρέψω και να μηνίνω για το η τι υπέτθη να Ελλήνα στον πόλεμο με πολύ μικρό αναφορά, γιατί αυτά που γράφω είναι μάτια σταγόνων στον ωκεανό μηρυρού που με πολύ έπινα και που έκαναν κατά τη διάρκεια του αμερικανού πολέμου του Α' Παγκοσμίου Πολέμου να δειπνήσω με Διατυπώσα τα ποιδιά δεν γνωρίζουν τι είναι. Αν τα ρωτάσουμε γιατί γιατρούσαν την 28η Οκτωβρίου δεν γνωρίζουν τώς τα οκτώ από τα δέκα τι σημάνει και ποιο είναι το σημαντικό νότιμα της γειτονίας.

«Ο συγγραφέας πρέπει να προκαλεί στον ανθρώπο την πάθηση της

ΠτΘ: Πιστεύετε ότι αυτό είναι ένας τρόπος απήλωσης για να καταλήγει το παιδί ή και ο ανα-

Χ.Δ: Πρέπει να δίνεις στο παιδί να καταλάβει

Χρυσίδα Δημουλίδου, συγγραφέας

«Η συγγραφή είναι ένα πολύ μοναχικό επάγγελμα»

Την συγραφέα Χρυσούλα Δημητρίου φιλοτεχνήθη το πρωινό της 16 Οκτωβρίου στις 7:30 το απόγευμα στην Αίθουσα Κομπούνιδων τα Βιβλιοθεατροπάνωλα ΒΑΦΕΙΔΗΣ, ο Προϊστάμενος Χορευτών, Σύλλογος ΘΡΑΚΩΝ Καρυοπηνής. Η κ. Δημητρίου δια παρουσίασης το εταύτιστο της βρήκε -Το από των αιώνων- από τις εκδόσεις «Ψυχογός» και οι παρεργάσκονταί της έχουν την ευκαιρία να αυξητηριώσουν μαζί την.

Με αφορμή την παρουσία της στην πόλη μας τη συγγραφέα Χρυσούλα Δημητρίου, μήνας στον «Παρατητή της Θράκης» για το βραβείο που τη μινύαστα ποτέ δείχνει να περνεί μέσα αυτού, αφέλει και γενικότερα για τη σημερινή συγχρηματοδότηση και αναγνώστη. Αποκλεισμός δε η σκέψη με τη θράκη, εφόσον κατό το ίδιου μέρους είναι Θρακομάχοι, και την ανάγκη της να γνησιώσει τον γενεθλίο τόπο της μπερός της...

«Κακώ τους αναγνώστες να μην
κάνουν το πάθος να κοιτάζουν
το τέλος του βιβλίου είτε από
αγωνία είτε από περιέργεια»

Πτώ: Το τελευταίο σας βιβλίο «Το σπίτι των οικιών» θα μπορούσε να καρκαπτηθεί ειστυνομικό δράμα. Πώς προέκυψε;

Χ.Δ.: Θα καρκαπτήριζα το τελευταίο μου βιβλίο κονικού δράμα, γιατί αφορά με κονικούς άδοι, πλάνιται δύο εποχών, του 1938 και τη σημερινή, δύο μεγάλους έρωτες, ο ένας εκ των οποίων δημιουργεί όπι αυτή την κατάσταση σε αυτό το πατέ, δύο συνέβη ένα τυχαί

1938 και μετά από έξινα χρόνια σε πα δεύτερη ιστορία, με διάτετρη πρόβλημα, έβρισκεται η Νέας για την ουδενήθινη αιτιά, το οποίο επιβεβαιώνεται στην έναν αναγνώστη εργατικούτη, σκεδών μέχρι τη τέλος του βιβλίου που είναι έξακοντα σελίδες. Ο αναγνώστης πήρωνται στις 15 τελευταίες σελίδες, Αλλ θεν κοντέτο το ίδιον να τηλεί στο τέλος να διαβάσει την συνέπι έκεινη το βράδυ της Ήης Απριλίου του 1939. Ήταν έξακοντα με αγνών έξακοντα σελίδες που ήταν στο τέλος μαρτυρώνταν το γαϊτάνι. Αυτό θερέοτι στα άλλα και μεγαλύτερη ποσότητα απόδοσης αποτελούνταν από τον αυτόν του βιβλίου. Η γεγονότης όπως είναι στο έπανω, και παρό το γεγονότης ότι είναι μεγάλη, διαδραματίζεται σπεντελή. Αυτή είναι η μαγιά ενός βιβλίου. Οι αναγνώστης θέλει πάντα να είναι ένα βιβλίο στα χέρια μου που το οποίο δεν θα με αφήνει να κομψίνω, θα ξεντύω, θα αιωνιεύσω τα πάντα και θα δεν θα γιρζύω τη σειρά. Η ομορφιά αυτού του βιβλίου βεβαίως σταθερά στο

«ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΥΧΑΙΑ Η ΕΠΙΛΟΥΓΗ ΤΩΝ
ΔΥΟ ΕΠΟΧΩΝ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΜΟΥ»

ΠτΘ: Η επιλογή των δύο εποχών στο βιβλίο σας είναι τυχαία ή είναι συνειδητή;
Χ.Δ.: Δεν είναι καθόλου τυχαία. Επέλεξα επίτιμες την εποχή του 1938 για έναν ποιητή υπερβολής. Επειδή ζόμες στην ελεκτρονική εποχή και οι απειρονείς νενέας έχουν ξεχάσει κόποια κον-

- ▶ «Το τελευταίο μου βιβλίο, «Το απίτι των οικιών», είναι ένα κοινωνικό θρίλερ»
 - ▶ «Έκείνοι που κάνει τον καλό συγγραφέα είναι να διεισδύει στην ψυχή ενός ανθρώπου και να γίνεται κατανοούμενος»
 - ▶ «Η κρίση έβαλε τον κόσμο στα βιβλιοπωλεία»
 - ▶ «Είμαι μισός Θρακιώτασσα, η μιτέρα μου κατάγεται από την Κυανή του Έβρου»

στα πλά. τα οποία κατέν την ομοιότητα δουράρια με την οικογένεια και μετά τα κανονικά έδασμα σύμφωνα σε τελιμανικές καταστάσεις από έδασης τις πλευρές, και ενιούς υποκατάστημα σύμφωνα σε τελιμανικές ή μόνον πρώτης γενιάς ημέρες. Επιπλέον η μόνη πρωτογενών άνθεων στην οικογένεια πρέπει να είναι η θερινή Βερεύς ή/και η άντα δεδουλώματος. Αν δεν είναι δύναται ήταν το πρόστιμο. Αν δεν έχεις δοριζει από την οικογένεια, από κόπος πεπλέσεις αρρενώπολης, θεν δεν παραπλανάται στην έρευνα σριμπάνη πρόμαχα. Η δομή μας παραπέμπει στην ιδέα της κοινωνίας είναι ακριβώς, η δομή που έχει μετατραπεί στην έννοια της κοινωνίας, και αυτή συντίθεται από την οικογένεια. Επιβεβαίω το 1933, δύο εκατόντα πενήντα και ένα χρόνια πριν από την εποχή η οικογένεια ήταν ουσιαστικών γύρω από χρόνια θερινής απόδρασης κοινωνίας, από χρόνια βόθειας μεταγενετικής επόνηση στο εμβρύωμα της οικογένειας, που αποκαρέστηκε. Εκείνη την περίοδο, η ποικιλία ζωής, η Ειρηνία, ή η οικογένεια

αυτού του βεβήνων.
Δ. Αναποδογόνο ποιητή στην σύγενεα και την υδρά-
δα. Με κόκκινη ψηλή κούνια τον έλαγκο ποιητής
φορεί, και να γίνεται επιτέλων. Προσπορτικό¹
το ελάγκο όπου μίνιατο, κατεί πρέπει, να κατο-
νούνται μεγαλύτεροι. Πρέπει όμως πρώτα
κατανούνται και μετά να ελάγνηση. Η μάζα
η μία στη φύση του μίνιατο και να κατατόπιθο
γιατί φέρεται με αυτό τον τρόπο, δεν έχει
υποτετεί πάρα πολλή στο περασμένο, επίδειξης
με σύγενο απότελεσμα απρόβειος, και
με έχει ενοικιάσθει πάρα πολλά και ίσως αυτό
η εννοι και η απώλεια που φρόντισε αυτό το
βεβήνων. Ήθελα να θυμάρισαν προμηθύ,
γιατί είναι ον διάρθρως ένα διάθεται και έτοι
πόρους αρέσει, και είναι ποτέ ευνοϊστικό, υπέρ του
δενούντος να έλαγνησε, απλά μέρη άνη σημείο, και
μένον δεν έχουν επιμαρτια σε κοινωνικές τάξεις
αρκει ο αύλαρχος, να ξεπλύνει και αρκει
Ταύτη θύμησε, διότι θύμησε, τα δύο της

«Ήμουν επί 25 χρόνια αυτή που τρυγούσε

τους καρπούς και τη γνόση της γης, πήμουν σε άμεση επαφή με διαφορετικούς στόχους, ιδεών, γνώσεων και νοοτροπίας. Όταν αυτά τα εισέπραγμα και άρκουν να βγάζουν ρίζουλες, ποπράκια, και ρίζωναν στην ψυχή μου και έγιναν δεντράκια και αυτά τα δεντράκια είναι τα βιβήτι μου. Οταν ήμουν αεροσυνοδός όχι μόνον ως βούτης, αρρένων ήταν συνεπικυρώνων.

είναι τελείωση της τάξης ογδόντος γυμνασίου μήπι στον πατέρα της, ο οποίος είναι στρατιώτης, στον πληθυντικό, τότε τύπονταξίδιον τους κακίσχεψεν μεν μάρσυπα στον ενικό εκδήμονα στον πατέρα, που τύχαν να έχει ανέβημα. Ο γονές αυτού το οποίο έληγαν επικούρων κατόπιν της επιτυχησης και της υπόσχισης τους σεβόνται τα ποικιλά. Οι πρώκες του βαρύποντα, ο Κωνσταντίνος και η Ερήμη, έβαντον τα δικά τους κεφάλια και προσποιήθηκαν να περιβάντο τα δικά τους θέρινα και πιεστόμενα με ένα ποντίκι τρόπο. Βέβαια, όπως πάντας ο Έρωτας είναι αυτοί που διέταξαν φτερά στους δύο νέους: και Σερήνυμος από ορειβατές αρχες, αιγαίν δεν παιστών πα τρηπανώνται από τα ουράνια διάθλαστα και το ορειβατικό απέναντι στους γονείς. Ήδη το παρόντοισαν μέντονα την άποψη μεταναστών που διέπει με όμορφα τρόπους σερβιτόρους πολλών γενών ποντικά.

δεν κατοικήσαιντες ομίνουμει και εγώ με τον ίδιο τρόπο, γίνομαι επιβεβαίη. Αυτό προσπάθω να το επέλεγχο ούτε γίνεται και θα προσπάθω στο μέλλον να μην συμβείνει. Για αυτό το λόγο δεν πάτω καθόλου τυχαία ή επιλογή αυτής της εποκού να βρέψω και να μηνίνω για το η τι υπέτθη να Ελλήνα στον πόλεμο με πολύ μικρό αναφορά, γιατί αυτά που γράφω είναι μάτια σταγόνων στον ωκεανό μηρυρού που με πολύ έπινα και που έκαναν κατά τη διάρκεια του αμερικανού πολέμου του Α' Παγκοσμίου Πολέμου να δειπνήσω με Διατυπώσα τα ποιδιά δεν γνωρίζουν τι είναι. Αν τα ρωτάσουμε γιατί γιατρούσαν την 28η Οκτωβρίου δεν γνωρίζουμε λίγες τα οποία από τα δέκα τι σημειώναν και ποιο είναι το συνοπτικό νότιμα της γιατρών.

«Ο συγγραφέας πρέπει να προκαλεί στον αναγνώστη συναισθήματα

ΠτΘ: Πιστεύετε ότι αυτό είναι ένας τρόπος
απλός για να καταφέγγει το παιδί ή και ο ανα-

γνωστική:
Χ.Δ.: Πρέπει να δίνεις στο παιδί να καταλάβει κάτι με πολύ απλό τρόπο. Δεν μ' αρέσουν οι πολύπλοκες πλέξεις, οι φωνηώδες, οι περίπλο-

κες εκδρομές που θεωρούν κάποιοι από τους κατόπιν την καταγγελλόμενη. Αυτό είναι το μέγιστο πέδιο. Εκείνο που κάνει τον καθό συγχρηματούχο είναι να διεύθουν στην φωτή ενός ανεργού και να γίνεται καταστόμα. Όταν ο συγγραφέας προκαλεί σε ένα υπόφειο συναντούμεθα, σταν τον κάνει και κλικάει και καταβάφεται στην αποτού πι τέλει άνεμη συγγραφέας και διεύθυνες ή και ο συναγετώντας ανατρέψας ανάθηκα, τότε ξέρουμε θεωρώντας την ιδιότητα εποχής συγγραφέα και ανανεώντας. Αυτόν έγινε θεωρό πετυχημένο συγγραφέα. Αυτόν που μπήκε στην ψυχή του αναγνώστη και τον έκανε να κλίψει και να γελάσει και να αναθεύοπτοι πρόγυρα ζωής. Όχι αυτά που αισιούνται περι αποκριτικής ψριφτ και όμια αυτός δεν είναι κακός συγγραφέας, είναι για μένα το πιο ηλιόπιο που έκανε αισιούνται από αναγνώστη. Η παρέδρασή λέγεται πάντα γράφο για μια δερούνωνδες. Δεν υποτροφεί κατατύπω το σκεπτικό αυτό. Γράφο ακριβώς γιατί είμαι αερούνωνδες, έχω ώριμα όλο τον κόσμο και δεν καταβάλλονται σε ένα μέρος πέρα από μας καιλίδια. Ήμουν επι 25 χρονιά αυτή που ταυγίζοντας την καρπούλα και τη γνώνη της για, πήκοντας σε έμεον επαφή με διεφρεκτώδεις στάρους, ήλιους, γηνώνες και νοστροπήν. Όπια αυτά τα εικόναρη και δρόκοι και αυτά τα δεντράκια πάντα νιάι τη βιβλιά μου. Το ίδιο μου αερούνωνδες δεν μόνο με βαθύτερες, αλλά ήταν έναν επαναστήτη. Κενονήκια μέτα από αυτή τη δουλειά θα έπειρε να έχει έραδος σε πανεπιστημιού αυτά που μου δίδαξε εμένα απ' ένα δουλειά, γιατί δεν ήμουν μια απλή αερούνωνδες που επέδειπε σε μεν έναν ξενοδοκός και δεν έγιναν την πρώτη. Ήχω ασκήσι, έπειρη, πηγήναι και μάθενα, διάβαζα τα βιβλία μου, μάθενα την βιοτροπή τους. Έχω ένα ποιητικό μέτρο υπόθεσης από δύο τον κόσμο.

«Όηα κινούνται
γύρω από τον έρωτα»

Πτέρ. Στο βιβλίο ας «Το σπίτι των αιώνων» ο έρωτας, επίσης, πάζια σημαντικό ρόλο. Πάσι είναι η αίσιότητα για αυτόν;
Όλα σφρένεται σεν υψηλά από τον έρωτα. Τίποτε δεν κεντά σεν υψηλά στην έμπειρη μεταξύ των δύο φύλων που είναι ηλεκτρογεννητικός και δημιουργός μέσω των ανταντερμονών ισορροπιών στο σημήνιο. Ο έρωτας είναι γνώση κατ' αρχήν. Η διεύθυνση του ενός σε ποινή και την φυσική του δίδιού μηδημάρτιν ένεργασα που κινεί το σημήνιο. Δεν είναι τύπος επικαίησης. Δεν είναι η πρέση την οποία μες παρουσιάζει η σκληρότητα και αυτά είναι το μέρος ήδη και για αυτό ποτέ. Είναι ένεργα αυτό το πρόσωπο. Είναι ποτάμι φωτοσημπράντος που αυτά. Ασσοφόρωνα ποτάμι χρόνια με τη φωτοσημπράντος Είναι θάτερος της αριστοκρατίανής νοστορρήσεων και αυτό είναι ποινή δυσκολία να το καταδέρει πάργας. Οι αρκτίδες σε αυτά που βίντηνε καφέ, να κομψήτε και να βγαίνετε νά έχετε κοπούν στο κρέβατο τους, έχει τελείωσεν ο ωραίος. Είναι ποτάμι από οποιαδήποτε η πράγμα στη ζωή. Ο έρωτας είναι βιωμάς, μια ιδιαιτερότητα βιωμάς που βρίσει το σημήνιο σε ένεργης. Όταν κινούνται γύρια πάντα τον έρωταν. Αν ένας βιβλίο δεν έχει κάτισεν πάντα σε ποτένια.

«Θεωρώ πήρωες και πρωίδες του συγγραφείς που με οικογένεια μπορούν και εσύ να γίνετε»

Πτερ. Έκτειν τὸν τάνα να εμβαθύνεται σε όπι
σα μηδινούσιν φύωσις.
Χ.Δ. Έχω μια τύχη και επιτυχία. Δεν παντρεύ-
τηκα, δεν έχω παιδιά, δεν μου έπλευσε χρόνο
οικογένεια στον αγώνα μου να τρέξω πάντας από
από τα παιδιά, κατά πάντα τον θερινό ποδήλατο
και δύοκαρτο, και επιτρέπει είκο σύντονο χρόνο
μα και ήμουν μόνι μια διαβίβαζα, να παραπλεύ.
Αυτή την ιώ την μου και την απαλιά μου. Δεν
μπορούσε σε αυτή τη λίθη να τη έχουμε πάντα.
Μια καφή μιτρά και οικογενειάρχης δεν
μπορεί να έχει το χρόνο που μας και να αιτού υπόκριση
και οι συγγεγραφείς που ίσων έχουν το χρόνο και
κάνουν περισσότερα. Πιστεύω ότι η συγγραφή
είναι ένα ποντικό επιγέγραψη και ο συγ-
γραφέας για να απόδεσε στο εκτό και εκτό
πρέπει να είναι μόνιμος του. Γει από και ποινή
οιγραφές φεύγουν από τη σπιτά μου, έχουν
κινέταρε μέρη που δουλεύουν. στο Ελεύθερο

«Το μεγάλο μου
παράπονο είναι
ότι δεν έχω
σχέση με Θράκη»

ΠτΘ: Κατάγεστε από τις Σέρρες. Θα
λέγαμε ότι είστε συμπατριώτισσα
μας.

Χ.Δ.: Είμαι μια Θράκητσα. Το πατέρα μου γεννήθηκε στην Κινέτα της Έβρου. Ήταν εκεί μόλις τα δέκα της χρόνια. Τον παππού μου, τον Χαρόπαντα Νικολάκη ακούθηκαν στον ανταρτοπόλεμο. Η μάνι μου πάτησε ακούτια στην πλάτη της και εγκατέλειψε την πόλη. Στην οικογένεια εκεί στο χωριό, οι υπότιθετοι πράγματα στο Μακεδονία, συγκεκριμένα στις Ζέρρες και έμειναν εκεί. Εγώ γνώριζα τον πατέρα μου και έμεινα στις Ζέρρες.

μεγάλο μέν παρόπατος θεώρω το πείσμα και τη δυναμικότητα μου το έκανε πάτερ από τα μέτρα μου, από τα οποία είναι κυριότερά δράσασ-
να σπάνια τα κύρια και να κέφονται
τα κακά. Είναι απίστευτα αυθεντικά
όπως όλα οι δράσεις, οι οποίες
είναι αυτοί που ήδη πράπεν δύναμη.
Οι δράσεις αντέκουν στην βέβαιη
πάρον ανύποτας, κλείνουν πόρτες
κατεβαίνουν ραδι και δεν μπορείς
την πάτηση των πόρτων να αποτελέσει.
Αυτό το έκανε πάτερ
από τη μέτρα μου. Οι δράσεις είναι
ταχέις, ραδικοί που έχει πάτησι
την παρίστανση και την κάνει
τη φωτιά. Είναι δημιουργικά
ραδικά. Αρι έκανε πάτερ χωρά
κτητορικά από τη μέτρα μου. Από
τη Μακεδονία πήρα αίρα καριότερη

Επορει με την Θράκη δεν έχω ουδέτα
μη διατυπώσας. Έχω μόνο να φορά
στους συγγενεῖς πάντα πηγών μικρών
έως κάποια ανέμεις αμάρρες, απότο
εκεί και πέρα πάπα της άντο. Επειδή
θελ μείνω περισσότερος ημέρες
στη Θράκη, με την ευκαιρία της πορείας
στον βυζαντινό μου, κανόνισα έτοιμο
το πρόγραμμα μου, γιατί θέλω να
γιρύσω τα πόλεις, να συζητήσω με
τους ανθρώπους τους, να δω τις ρέες
Ζευς μου τέλος πάντων, να δω από
κοντά σποτεία καθώς τα έχω
μενταγόνοι σκέψητεις τις ρέες μου,
τιανάκι εικος θα καταφέρει, στο κώμα
στη πέτρα του, και για αυτό οι ανέργωνοι
με μεντόγια πλάκια καθέργουνται
τας γενέτειρες τους, γιατί παύρουν
ενέργειας, από τις εικόνες των νεκρών ανθρώπων.

του Ηάχιστον. Ο παραμικρός ήγιος των αποθεωρώ ήρωως και πρωθίδες τους ουγγρές

«Τίποτα δεν είναι τυχαίο στη ζωή
διότι είναι προκαλούμενό μας»

ΠτΕ: Η ποιτική σας ενδιαφέρει; Πώς βρίσκεται την κατεύθυνση στην χώρα μας;
Δ.Κ.: Αλλά τα πρόγραμμα που μας αυτοβάθμισε σήμερα δεν είναι αποτέλεσμα των τελευταίων ετών. Είναι αποτέλεσμα μιας εργασίας που ξεκίνησε τον Ιανουάριον. Δημιουργήθηκαν σήμερα – Τα συμβιβάσματα τα ανέφερα από την εποχή της Ολυμπιακούς Μεραρχίας. Σα θα επειραίσαμε διαφορετικά και από το και μετά την είδο να πάρειν την κάτω τη φωνή. Εκεί κατέληπτα ότι κάτια δεν πείσει και έκανε το κουμπάρο μου που ήτε... Έτσι η παρέμβαση σας έγινε σημαντική για την παρέμβασή μας. Είχανε από τους λίγους, «Εθίλες» που ήταν έχει οικονομικό πορθμόνα, γιατί επέζησαν σωτήρι, έκανα αποτελεσματικός και ποτέδημα έκανα πρόγραμμα στη ζωή μου που ήταν επίσημα από τις δυνάμεις μου. Οι φόροι που πήραν ήταν ποικιλοί, ασύλητοι, και αυτό σηματοδότησε ότι παραπομπός. Εβριάνη την αποτελεσματικότητα γνώντας με καρτές, με δανεία για να αγοράσω ποικιλά ή αυτοκίνητο και ξαφνικά

χρηματοποίησε το 1999. Εγώ ποτέ δεν έπαιξα στην Κύπρο. Έπαιξα στην Κάτω Πόλη καθώς ήταν καθιέρωτη, κάτια ότι στη μακρινή μέρην ήταν η στο κοντάνιο. Από την αρχή παραγόμενης ουγιάς των Ελλήνων θα ήταν ότι αυτό δεν συμβαίνει μόνο στην Ελλάδα, παγκοσμίως. Βέβαια τις γίνεται στην Αμερική, στην Ιαπωνία, στην Κίνα, στην Ταϊβάν, στην Ελλάδα και δεν έχουμε καν ηλεκτρονικό παιχνίδι που θα αφένται τα πρόγραμμα. Το μόνο που ήθελα θα είναι πρέπει, και το θέω και σε μέση, είναι να κάνουμε πάντα το στοιχείο σου και θα λέω ότι είναι τών υψηλών που και σε όλη την Ευρώπη. Από την ίδια ώρα που τα πάντα θα θα συστηματίζονται στην Ευρώπη, για την παραγωγή και την πώληση της λιανικής περιήλιας. Θέλω να πιστεύω ότι αυτό το μπάζοντο ομοιωματικά πρόγραμμα από τις τραπέζες, οι τράπεζες από την Ελλάδα, στην οποία γίνεται πάντα κάτια στην Ελλάδα, και ότι τα κάνουν κομικά μέσω του παραδοσιακού κόσμου, και ότι τα κάνουν για το χρήμα, πάντα αυτά είναι οι δρόσοι που πιστεύουν και έχουν πάντα στην παραγωγή της λιανικής περιήλιας, πάντα των κόδιων και να τον έλεγχουν. Είναι κανονικό μετρητόνιο όλη αυτά και τα βασικά πρόγραμμα της Ευρώπης και το παρακολούθι, δεν βλέπεται αυτό που μας παρουσιάζει το θέατρο μπροστά στα, που τα βιάζει ο περιοδοπόρος κάθεται και αυτό το βιάζει και στα Βίβλια μηδ ού παραδίδεται στα βιβλίο «Το Σταύρωδός των Φύλων» αναφέρομαι σε μια από τις τρεις πρώτες χρόνια μπροστά. Ηδη κάποια από τις πρώτες χρόνια γίνονται. Κατ αυτό δεν είναι μόνο θέμα γνωστών, αλλά σίνα και γιατί είναι κακό ποτέ διαρκός άντομο, έως προβείται πάντα στην παραγωγή στην Ευρώπη.

1. Εάνοια να κάπωσαν, ενώ ένοια να κλήψουν απότελε την παιδική τους ημέρα. Υπάρχουν σπαραγγίες που τιμηρίζουν εξαιτίας μου γιατί την ώρα που οικοπέδων επέβαλαν βρύση μου, το «θο τις βρύση», που του έδωσαν αδύνατον. Χαλαρώνουν την αιφρά που έφραγμα και μάθισα ήδη μετά το πήρε ο δοκιματής, και το δάρδας και σε είναι στα εναέρια φρέσκια. Αυτά είναι ορθά πράγματα να τα ικανού, ίδιος από ανθρώπος που θεωρούνται δύσκολη εναγμάτες. Η αυτό και με όφειλον στην ορικότητα, από τους ανέρες, περισσότερο, από ότι τους γυναίκες. Γιατί η γυναίκα πάντα συνέβουντο τα και από τις ορείσα κατά μπορεί να βούτη και μετεβρήψη, ενώ ο ανδράς ήταν πάγια και μετρημένη και αυτό είναι φράση.

«Θα μπω στο παραμύθι,
και αυτό θα ξεκουράσει
και μένα, την ψυχή μου,
θα γίνω παιδί, γιατί έχω
κουρασθεί με αυτά τα βιβλία»

ΠτΘ: Τι να περιμένουμε στο μέλλον από εσάς;

Χ.Δ.: Έχει ετοιμασθεί ένα καινούργιο βιβλίο το οποίο θα κυκλοφορίσει το 2014, γιατί μετά δεν έδωραν ως γράφημα, πρέπει να ξεκουραστώ. Έχω πάθει υπερκόπια και θα καθίστω ένα διάτημα, όποτε ίσως είναι το τελευταίο βιβλίο που θα παραδώσω, γιατί έχω κουρσαθεί και

“Εκώ την εντύπωση ότι η κρίσιμη έβαθλη του κόσμου στα βιβλιοποιεία. Οικουδόντος αγώνα μπήρε μια πιάνω πληθύσον. Δεν πουλήθηκε δύο πουλούσαμε στα περιθέν απλά το βιβλιοποιείο παρέμεινε μια σταθερή αειψυνή και ο κόσμος, επειδότι ο κόσμος πλέον δεν έχει χρήματα για να βγει έξω ή να διασκεδάσει ή σκέφτεται ότι έχει αρκετά ρουχά για να διαθέτει χρήματα και για άλλα, για αυτό ο κόσμος πάιει σε βιβλιοποιεία. Θεωρώ ότι ψάχνεται μέσω του βιβλίου για να μάθει κάποια πράγματα και να λύσει το μεγάλο ερωτηματικό, γιατί συμβαίνουν όλα αυτά ή πάιει έκων κατάθηψην σε όλα πάντα καλά στη ζωή μου. Είναι μια σταθερή αειψυνή το βιβλίο και δεν νομίζω ότι θα πέσει ποτέ”

που είναι γύναι. Δεν είναι ότι γράφω τόσο
εύκαρπα και γρήγορα τελεόφωνα το ένα
μετά το άλιθο. Αυτό που να γίνει πρέπει νι
έχεις διορισμό και ένα ιδιαίτερο περιεχόμενο
και από κάποιο να ποιηθείς ενεργεία. Τίποτα
δεν είναι τυχαϊκό στη ζωή, εκάρια και γε
γονά, όταν δεν παρεπεμπάται δεν είναι τυχαϊκό.
Πάντα προγραμματίζεσθαι να μάν κάνω οικογένεια
γιατί, γιατί επέντει να κάνω από το πρόγραμ
που κάνω τώρα. Ήταν προγραμματίζεσθαι ν
ώντων περιουσιαδός, όταν πάντα προγραμ
μένων. Κάποιοι άνθρωποι έρχονται για κάποιον
επικονιαστικό στον κόσμο.

«Το βιβλιοπωλείο παραμένει σταθερή αξία στη ζωή μας.»

Πτώ: Ελέγχεις ότι το βιβλίο περνά κρίση. Εσείς είστε πολυγραφότατη συγγραφέας και το βιβλία σας έκουν γίνει Best seller. Πιστεύετε ότι το βιβλίο περνά κρίση και η επικαινιά των βιβλίων σας, που οφείλεται;

Αλ.: Έχω την εντυπώση ότι τα κρίση έβαλε το κόσμο στα βιβλιοπωλεία. Οποιοσδήποτε συγγραφέας πατήρει μια πτώση πολιθείων. Δεν πουλήθηκαν συσ πούλησες από το παρελθόν αλλά το βιβλίο που πωλείται μια σταθερή αξία και ο κόσμος, επειδή ο κόσμος, πλέον δεν έχει κρήτημα. Το παρελθόν που για να γίνει έξι και να διακοπείται στην ιστορία πρέπει να γίνεται στην παρούσα. Η παρούσα στην οποία αρκετά πολύτιμα ρούχα για να διαβαθεί κρήτημα πάντα και για όλην, για αυτό ο κόσμος πάει σε βιβλιοπωλεία. Θεωρώ ότι φάντασται μέσω του βιβλίου για να μάθει πολλοί πρόγραμμα και να πάνε σε μεγάλο ερωτακόπαιο, γιατί συμβαίνει σήμερα αυτά και γι' αυτό το καταστήμα ενώ δεν ήταν καθιερωμένη στην ζωή μας. Ενώ παντεπένθετη αξία το βιβλίο και δεν νομίζω ότι θα πεσεις ποτέ. Το έργο μου στην επαγγελματική μου ποικιλή είναι μεγάλη σύρραγη βιβλίων οφείλεται στην ικανότητα να δημιουργήσει στην ψυχή του αναγνώστα και τον Έμμητην κόραρι τον συναίσθιμοτάκτο κούρσιο. Με τόνωντας περιπλανώντας άνων υπάρχει ανανεώσιμης πάντα η ανάγνωση.

ένα διάστημα πρέπει να ξεφύγουν από τα βραβεία.
Πρόκειται για το «Κέλερι της ντροπής», είναι
ένα βραβίο που το καρακτηρίζει μάχη στο
κόκκαλο». Δεν έχει ξαναγραφεί τέτοιο βραβείο
στη επίπλικη δεδουλεύμα, τυπώθηκαν δεν έχουν
διαβίβεται στη επίκληση, και πορθήθηκαν δεν
έχουν γράψει πιο σκληρό βραβίο. Ασχολήθηκε με
το θέμα της οικογενειακής βίας, Κανείς δεν
μπορεί να οπερέψει τι μπορεί να συμβαίνει
κλεψύδρων των θυρών σε άντρα και σε γυναί¹
οικογένεια. Παιρνόντων μια οικογένεια του
1960 σε χώρα χωρίς Μεσονομία και γίνοντας
τα ευρύτερα που καταβήκαν σε μια τραγούδι
α μετανάστη την ίδιαν. Και για ότι αυτά να μη μπό²
νεί χωρίς, μια κοινωνία. Πάντα με αποκλεισμόν
σε αυτό και τίθεται να το κόνω. Το Κέλερι, και
επειδή τώρα άκαρπο το όφριν θεωρούμενο στα
δεν είμαι ακόμη έποιμα. Μια μέρα γυναίκα από
μόνη της και στον πιο Εκκίνησε δεν μπορείται
σα σταματήσει με τίποτε. Εκεί εκδεβόται και το
ποραμίδιο μου της «Χειρόποτης ο Χειρόβικάνια».
Μινιάδας ενεργά πήδεσε στο ποραμίδι και δετέστη
πρόγραμμα για τα ποραμίδια που δεν τα έποικαν
να κονάκη. Επτά περαιώθιμα περνούνται να γίνουν
στη σειρά στα την οποίες και μια τρίτηγια «
Βασιλείο των χρυσοπεισμάτων». Συνεργάζονται
με τις εκδόσεις «Διάπτωση», γιατί θεωρούμενο
στο κάρπο του ποραμίδιου με δινούν αυτό
που ζητά εώς απόν την συγγραφέας οι οικουμενικοί
αγήθη διμοιριών. Έθειν από ασκούμενο και να
δύος την προσοχή μου στα παιδιά. Αυτό το
πράγμα ίσως το κάνω σταματήσει να γράφει
η γονετεχνία. Ήτα μηνια για ένα διάστημα στο πα-
ραμίδι, και αυτό θα ξεκουράζει και μένε, την
ψυχή μου, ως γνών παιδι, γιατί έχει κουφαρέψει
με από τα βρέφη. Ο πατέρας σκηνή είναι δύοσος
που πούμενο μη δημιουργούνται προβλήματα
βιώνον τα βέλη των άνθρων του ανεκτήριοτη
της προϊότητα. Δεν θα μείνω συνεργεύ, από βα-
σικούμβη με το ποραμίδι. «Έχω οιρά στην
βραβία που περιμένων, πέρα από το «Κέλερι
της ντροπής», όπλα τρίχα, αρίθμα από τις περιμένων
να ξεκουράστω, να πείσω λίγο από τον κόσμο,
ας εξεργαστώ από τη γονετεχνία. Θα γίνουν
πορθήσις αισιοδοξής μέσω από 2014.